

lebes at der skete en Nedsettelse af 4 Dre pr. Rd. eller 8 Dre pr. Pot, det var en Toldforandring, som vilde kunne søles, som Folk kunde tage og søle paa, og som vilde komme Alle tilgode, navnlig den mindre bemidlede Stand, netop da Petroleum er saa stor en Nødvendighedsartikel. Jeg kunde være med til at gaa ind paa en Kompensation, saaledes at man gav Petroleum fri og lod Ristolden staa — dette er dog blot en Hensigt. Positionerne Tømmer og Træ har det ærede Medlem lige overfor udtalt sig om, jeg vil ikke udtale mig derom, da jeg er saa lidt kjendt dermed, at jeg ikke tør have nogen bestemt Mening derom. Nedsettelsen, der beløber sig til cirka 200,000 Kr., spiller ikke nogen stor Rolle. — De foreslaaede Forhøielser gjælde Vin, Frugt og Tobak. Vintolden er foreslaaet forhøiet med cirka 500,000 Kr. Det er tilvise et Objekt, som meget godt kan taale det; men vil denne Forhøielse i Vinstatten egentlig ikke bevirke, mine Herrer, at vi maaste faae endnu mindre ægte Vin at drikke, end vi hidtil have faaet. Jeg er temmelig overbevist om, at en stor Del af den Vin, som kommer hertil, i Virkeligheden er forfalsket, men jeg er bange for, at hvis Tolden bliver sat saa høit, vil Følgen deraf blive, at de herværende Vinfabriker vilde blive udvidede, og at vi vilde faae mindre ægte Vin. Jeg tror, at Forhøielsen med 250,000 Kr. ved Positionen: „Frugt“ kan være meget passende. — Hvad nu Tobak angaar, forekommer det mig, at der i den Maade, hvorpaa den ærede Minister har taget Tobakskatten, er en bestemt Modsigelse i Forholdet mellem udenlandsk og indenlandsk Tobak, og jeg vil derfor holde paa, at der sker Noget med Hensyn til Beskatning af indenlandsk Tobak. Det gaar ikke an at forhøie Skatten paa udenlandsk Tobak med 11 Dre og saa lade den indenlandske Tobaksfabrikation være aldeles fri. Forinden jeg gaar over til at udtale mig videre herom, skal jeg henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at naar han har udtalt sig i det Hele taget saaledes, at man ikke gjerne maatte gaa de Industriadivene for nær, er der i Virkeligheden ved Tobakskatten eller ved Skatten paa fabrikeret Tobak sket en Nedsettelse, som maatte ikke er saa ubetydelig, som det ser ud til. Hidtil har Tolden af raa Tobak været 14 Dre, den er forhøiet til 25 Dre, Skatten paa fabrikeret Tobak har hidtil været 20 Dre, den er forhøiet til 30 Dre. Jeg kan ikke i Dieblisset finde de paagjældende Talspørelser, men jeg veed da saa Meget, at der i Virkeligheden er borttaget en Dre i Beskyttelse, istedetfor at der snarere, saafnart Tolden forhøiedes, burde gives en højere Beskyttelse med Hensyn til indenlandsk Tobaksfabrikation. Da Regjeringen i 1874 forelagde en ny Toldlov, hvori der ogsaa skete en Forhøielse af Tobaksafgiften, forelagde Regjeringen samtidig dermed et Forslag til Be-

skatning af indenlandsk Tobak. Jeg var dengang Medlem af det Udvalg, som behandlede denne Sag, og jeg saa meget godt, at de Besværlicheber, som vare med Hensyn til den, navnlig bestode i at finde en Maade, hvorpaa Beskatningen kunde ske. Der var navnlig Tale om en Beskatningsmaade ved at tælle Bladene eller ved at beskattede Arealer. Af Interesse for Sagen sammentalbe jeg dengang alle Tobakshandlerne i Fredericia, men de vare Allesammen imod det og sagde, at det ikke lod sig gjøre, da al Kontrol næsten var umulig. Det fremgik imidlertid af Forhandlingerne, at naar den indenlandske Tobaksavl allerede dengang kunde betale sig med en Told af 14 Dre, saa vilde den meget bedre kunne betale sig, naar Tolden blev sat op til 25 Dre, thi Tobaksfabrikanterne skulle naturligvis til visse Sorter fabrikeret Tobak bruge simpel Tobak, og hertil bruge de da den indenlandske Tobak. Det var ogsaa dette, der bevirkede, at Folkethinget dengang vedtog et Udkast til Lov, som aldeles forbyd Dyrningen af indenlandsk Tobak, dog paa den Maade, at der gaves en Godtgjørelse for de smaa Tobakshuse, som vare opførte, samt en Godtgjørelse til de Landmænd, som hidtil havde dyrket Tobak. Jeg vilde meget foretrække denne sidste Maade; thi jeg tror, at man maa søge at komme over det, dersom man ikke vil udsætte sig for, at der efterhaanden under Ly af en højere Tobakstold udvikler sig en indenlandsk Tobaksindustri, som det, naar den har udviklet sig til en vis Størrelse, vilde være absolut nødvendigt at afløse, hvilket vilde koste mange Penge. Jeg tror derfor, at det er nødvendigt, at man strax gjør Skridtet fuldt ud og lægger en Maade, hvorpaa man enten beskatter den høit eller — hvad jeg helst vilde foretrække — aldeles forbyder den. Da dette Spørgsmaal jo imidlertid vil blive Gjenstand for Forhandling mellem Ministeriet og Udvalget, skal jeg ikke nu komme nærmere ind derpaa. — Der er endnu en Position, som jeg maa nævne, nemlig Positionen: Manufakturvarer. Jeg tør ikke udtale mig i dette Punkt saaledes, som det ærede Medlem derovre (S. Hansen) udtalte sig. Det forekommer mig, at der etsteds staaer, at Sække af Bast kunne indføres frit, men det veed jeg dog ikke bestemt. Hvad jeg imidlertid glæder mig over ved Positionen: Manufakturvarer er, at den i Virkeligheden er gjort simplere, og jeg vil haabe, at den her er en saadan, at man nu vil kunne undgaa at høre saadanne Ytringer som den, at man paa Grund af de forskjellige Klassifikationer paa de forskjellige Toldsteder det ene Sted fortølder Baren som saadan og det andet Sted som saadan. Jeg vil haabe, at den Klassifikation, som her findes, vil forhindre Sligt. Hvad Positionen: Sukker angaar, da blev jeg uventelig overrasket ved at høre det ærede Medlem udtale sig saaledes, som han gjorde. Ligesaa vist som jeg er